

# Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

## ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 13 (οι εξής: 4, 5, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἑκάστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10.

Τόμοι 6 οἱ ἑξῆς: 1, 8, 9, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἑκάστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 6ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηγητήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894-1909

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἑκάστος τιμᾶται:

Ἄδελος φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3,50. Χρυσὸς φρ. 6 ταχυδρομικῶς 6,50.

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἑκάστος τιμᾶται:

Ἄδελος φρ. 7 Χρυσὸς φρ. 10.

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1906, ἕως 1910, ὧν ἑκάστος τιμᾶται:

Ἄδελος φρ. 8 Χρυσὸς φρ. 10.

## ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεξιᾶ: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 12 Ἀπριλίου ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 19 Ἀπριλίου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 7 Μαΐου.

[Ὁ γράψας τῶν λύσεων, ἐπὶ τῷ ὅποιον δὴν νὰ γράφῃται τὰς λύσεις τὸν οὐ διαγνωσθῆσιν πάλαιται ἐν τῷ Ἐπιπέδῳ μᾶς εἰς ἑκατάτους, ὧν ἑκάστος περιεχὶ 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

### 161. Δεξιόγραφοι

Δισύλλαβοι τις πρόθεσις  
Μὲ πόλιν ἀνευθέτη...  
Ποσὶς τὴν οὐρανὸν τοῦ ἔθαλε  
Κι' ὁ κόσμος διηρέθη;

### 162. Μεταγραμματισμοὶ

Εἶμαι θεὸς Αἰγύπτου  
Ἐάν δὲν μὲ περᾶξῃς  
Στὴν ἐκκλησίαν κῦτταζε  
Τὴν μέσην μου ἂν ἀλλάξῃς.

### 163. Τονόγραφοι

Ὅπως ἔχω ἂν μᾶφισῃς,  
Εἶμαι ἑλάττωμα κακόν,  
Ἄν μὲ παροξυτονήσῃς,  
Γίνονται ἄγριον φυτόν.

### 164. Αἰνίγματα

Εἰς Πέροισι στρατηγὸς τὸ ἀρσενικόν,  
Κοινὸν τι ἐργασίον τὸ θηλυκόν.  
Καὶ ἂν τοῦτο ὀξυτονήσῃς,  
Γίνεται ἐγκλημά, κλοπή.

### 165. Συλλαβικὸς Ρόμβος

.....  
\* \* \* \* \*  
\* \* \* \* \*  
\* \* \* \* \*

Τὸ πρῶτόν μου εὐρίσκειται διπλοῦν εἰς τὴν Ἀργίαν.  
Τὸ δευτέρον μου χώρα τις μεγάλη εἰς τὴν Ἀσίαν.

Τὸ τρίτον εἶνε κοινὸς διάσημος πολὺ,  
Τὸ τέταρτον ἐπιθετόν, καὶ τέλος συλλαβή.

### 166. Κρυπτογραφικόν

1 2 3 4 5 6 7 8 9 4 = Φιλόσοφος.  
2 7 1 = Θεός.  
3 4 5 6 4 = Μέρως τοῦ πλοίου.  
4 7 8 1 4 = Φυσικὸν φαινόμενον.  
5 7 3 2 7 4 3 1 4 = Μάντις.  
6 2 6 4 = Ὑψωμα γῆς.  
7 8 1 3 1 = Δένδρον.  
8 1 2 3 4 4 1 = Πόλις τ. Ἑλλάδος.  
9 8 7 3 1 = Ἐπαρχία τ. Ἑλλάδος.

### 167. Διπλῆ Ἀμορσιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν μεγαλόνησον, τὰ δὲ δεύτερα νῆσον τοῦ Αἰγαίου:

- 1, Ἀρχαῖος θεός. 2, Δένδρον ὀπωροφόρον. 3, Ἐπίρρημα χρόνου. 4, Σημεῖον στίξεως. 5, Ἀρχαῖος ποιητής.

### 168. Ἑλληποσύμφωνον

υ - αρα - αι - εια - ιει

### 169. Γρίφοι

Οὐ α ε ι η μ  
α ε ι η μ  
α ε ι η μ

### Τέλος τοῦ 124ου Διαγωνισμοῦ τῶν Ἀύσεων

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἀρχίζει ὁ νέος

### ΛΥΣΕΙΣ τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 8

51. Ἀρταξέρξης (Ἄρτα, Ἐέρξης). — 52. Ἐλαφός - ἄφος. — 53. Ρόδος - ρόδον. — 54. Ἐβλως - ἄλωος.

55. Π Η Λ Σ  
Π Α Ρ Ο Σ  
Π Α Ρ Α Λ Ο Σ  
Σ Ο Λ Ω Ν  
Σ Ο Ν  
Σ

56-60. Τῆ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Ν: ὄνος, οἶνος, νόσος, νέος, νύξ. — 61. Ἀριστιππος - τύπος = Ἀρης + (τύπος - σός) τὸ + (Με - νανδρος = Ἄνδρος) μιν + (ιστρος - Τροίος) εἰς = Ἀ - ΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ. — 62.

ΜΑΡΤΙΟΣ (Μωρός, Ἄσθενής, Ρυπαρός, Ταπεινός, Ἴσος, Ὀλικός, Σάφρων) — 63. Ὁνήσκα ὑπὲρ πάτρης. — 64. Ἡ Ἐνότις ἐστὶν Ἰσχὺς (Ἡ ἐν Ο - τ' εἰς ἐς - τὴν εἰς γ' εἰς.)

### ΜΙΚΡΑΙ ἈΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΓΓΕΡΣΙΣ, ἐφημερίς πολιτικῆ τῶν εἰδησεων καὶ δικαστικῆ, ἐν Βόλῳ ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα. Δημοσιεύει οἰκονομικὰ ἀγγελίαν καὶ δέχεται πανταχόθεν ἀνταποκριτάς. — Συνηδρονή: Ἐσωτερικὸν ἔτησιον δρ. 7, ἐξάμ. δρ. 4. — Ἐξωτερικὸν ἔτησιον δρ. 10, ἐξάμ. δρ. 5. (1Α', 61-62)

Βασίλειον Μεγαλοιδεατῶν. — Βασίλευς Χιῶν τῶν Λευκῶν Ὀρέων, Ὑπουργικὸν Συμβούλιον: Ἑλλάδα Ὀνειρομένη, Πατριδα Ὀνειρομένη, Ἀπευθυντέον Ἀνδρέαν Ἀγγελάκην, Νεάπολιν (Κρήτης). (1Α', 63)

Ἐσπονίδες!! Σπεύσατε νὰ ἐγγραφῆτε εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Δεσμόν ἢ Διάπλασιν. Συνηδρονή πεντηκοντάλεπτος.

ΔΑΦΝΗΣ ΚΛΩΝΑΡΙ Ὑποψηφία Δημοψηφίσματος

## ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

### ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ 15ου ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 129]

ΑΘΗΝΩΝ: Μ. Αἰλιανός, Οὐράνα Φ. Βουνοῦ, Ν. Α. Γεωργιάδης, Ἑλλήν, Σαῦρα Ζημιτοπούλου, Ἰ. Π. Σπ. Κανίλλης, Π. Α. Κουρούλης, Καίτηγα Μαλλιαροῦ, Ἑλλήν, Ἐμ. Μίμεσσα, Σπ. Σ. Μπουγιῆς (14, 15), Β. Ὀλγα Κ. Νικολοῦ, Κάκια Γρ. Ζενοπούλου, Ἰ. Πλατῆς, Ὀσοφ. Γ. Σακελλαρίδης, Κλειὸν Γ. Σακελλαρίδης, Ὀδρανί. Γ. Σακελλαρίδης, Χ. Σούλης, Ἰ. Στεφάνου, Τ. Α. Τριανταφυλλίδης, Ἀγγ. Τσιτσικλῆς, Γεωργία Ν. Χαλκοκονδύλη, Α. Χρῆστου, Α. Χριστοφορίδης, Μαρία Κ. Φαλέρα (14-15), Α. Ν. Συμμάλης, Γ. Β. Ζάχος, Ζ. Μ. Κασίης, Γ. Σ. Ἀποστολάκης, Ν. Σ. Ἀποστολάκης.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ: Σ. Α. Ἀντωνιάδης (14) Ἀττικὴ Λύσις, Κούλα Κατσιμιχῆ, Α. Ἐδο. Λύσις, Μ. Μανουράκη, Α. Γ. Μιμήγκας (14), Φρ. Ἀθ. Παπαδημητρίου (14-15).

### ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Τούλα Παπαχρονόπουλου (14).  
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Δομνίνα Δλ. Ρόμα.  
ΚΑΛΑΜΩΝ: Μ. Ν. Κομπούτσι, Γ. Χ. Κουτσοφράσης, Φ. Η. Μουσιδου, Ἑλένη Η. Μουσιδου.  
ΚΑΡΥΣΤΟΥ: Γ. Ταρασάπουλος.  
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μ. Νεζῶν (14, 15) Α. Σ. Τικιζάδης.  
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Σία Α. Πολακίδου.  
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ὀδ. Σ. Γαλιῆς (14-15) Π. Δημητριάδης, Γ. Α. Οικονομίου.  
ΔΑΦΝΙΣΣΗΣ: Χρ. Καραστέργιος.  
ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Θ. Σ. Δημόπουλος.  
ΠΑΡΩΝ: Α. Σ. Κοκόρις.  
ΠΑΤΡΩΝ: Χ. Γ. Χαρολάμπης.  
ΣΥΡΟΥ: Φ. Θ. Χρ. Μουχοπούλου, Κλεοπάτρα Θ. Πετροκοκκίτου, Φρ. Ν. Σαλάρας, Ἀργυρή Α. Σπυριγίου, Θ. Α. Βλαχιώτης.  
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Αικατερίνη Λαουράνη, Σοφία Ν. Λαουράνη.  
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Η. Α. Γούσιος, Α. Ι. Λάμπρου, Χρ. Α. Γερασίμης.

### ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἄσπρος Κόρακας, Μαρία Η. Βόλτου, Ν. Καζαδίνος, Σοφία Κοζαδίνου, Χ. Γ. Παπῆς, Ἑλένη Κ. Σκουρῆ.  
ΒΑΡΝΗΣ: Α. Ο. Παπαδόπουλος (14).  
ΒΡΑΪΛΑΣ: Ὀνειροπόλος Μεγάλης Ἑλλάδος.  
ΓΕΝΟΥΣΗΣ: Βασίλειος ὁ Βουλγαροκόπος.  
ΖΙΦΤΑΣ: Ἀνδρέων Ν. Τρίπου.  
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Α. Κ. Ἀράνης (14), Ὀλγα Γ. Ροδάκου (14), Ἰωάννη Γ. Τζαβίλλα (14), Τεφεργόνη Σακελλαρίδου (14), Ἰριγένεια Σακελλαρίδου (14).  
ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Μαρία Φ. Σουκίλη, Κάμεν, Κ. Κομνηνίου, Σοφία Νικολοῦ, Μαρία Μπάλτα, (14-15), Σουλφῆ, Η. Α. Ρωφῆνης.  
ΚΥΘΝΟΥ: Ὑπόδουλος Ἑλλήν (14).  
ΝΟΒΟΡΩΣΣΙΩΝ: Σοφία Κωνσταντινίδου (14).  
ΠΟΡΤ - ΣΑΙΔ: Βασίλειος τῆς Κύπρου (14), Μ. Ν. Ρούσας (14), Γ. Φαῖης (14), Γ. Χαλαμουντιάνης (14), Μαρίνα Χηροπούλου (14).  
ΠΥΡΡΟΥ (Βουλγαρίας): Η. Παπαδόπουλος (14).

### ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐδαιμόνων ὁδῶν τὴν λύσιν τὰ δόματα ἐτιθέσαν εἰς τὴν Κληροῖδα καὶ ἐκλήρωσαν οἱ ἐπισημοὶ τρεῖς: Π. Α. ΡΑΨΑΝΗΣ, ἐν Κωνσταντινουπόλει, Π. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ, ὁδὸς Αἰόλου 148 ἐν Ἀθήναις καὶ ΟΛΓΑ Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ὁδὸς Κριεζῆ 7 ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐνεργόγη δι' ἑξήμισυ, οἱ δὲ ἄλλοι δύο διὰ μίαν τριμυρία ἑκάστος. Ὅλοι ἀπὸ τῆς Ἀπριλίου.

Προσέδωκεν δρ. 180 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμὸν. Οἱ ἀποστέλλαντες ἀνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν διὰ ἀναφρονταί, οὗτοι οἱ ἀποστέλλαντες πεντάλεπτον ἀνευ δεκαλέπτου. (Ἰαμαρτωλὸν ὄφθαλμικὸν 10 παρας ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά) ὅσοι διὰ 10 λεπτά χρειάζεται γραμματισμὸν 20 παρας.)

ΔΑΡΥΓΓΟ-ΩΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ  
**ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**  
Πλατεία Ὀμονοίας  
Ὅδου Δώρου 8α  
Ἦραι ἐπισκέψων 10-12 καὶ 3-5

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ  
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὀφεισάσας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ  
Ἐσωτερικῶς: Ἐξωτερικῶς:  
Ἔτησιον... δρ. 8,- Ἔτησιον... φρ. 10,-  
Ἐξάμηνος... > 4,50 Ἐξάμηνος... > 5,50  
Τρίμηνος... > 2,50 Τρίμηνος... > 3,-  
Δι' ἀνταλλάξιν ἀρχαῖται τὴν ἑκάστην μῆνα.  
Περίοδος Β' - Τόμος 18ος  
Ἐν Ἀθήναις, 2 Ἀπριλίου 1911  
Ἔτος 33ος. - Ἀριθ. 18



ΑΙ ΠΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑ - ΚΡΑ  
[Ἀεροναυτικὸν μυθιστόρημα ὑπὸ  
Lucien de Grilly]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια)  
Περίληψις τῶν προηγουμένων: — Ὁ δωδεκαετής ἀεροπόρος Λουκιανὸς μᾶς διηγῆται ὁ ἴδιος τὸ δεύτερόν του ταξίδι. Ἀνεχώρησε μὲ τὸ ἀεροπλάνου του «Κρά-Κρά» ἀπὸ τὸ Ρανὸ τῆς Γαλλίας μὲ σκοπὸν νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἐξεῖ μαζὶ τὸν τὴν μικρὰν ἀδελφὴν τὸν Βαβέταν καὶ τὸν γέροντα κόρακα Κρά-Κρά, ὁ ὁποῖος τῷ χρησιμοῦνται ὡς πιλότος. Αἰσῆλξει τὴν Γαλλίαν, κατέρχεται εἰς τὴν Ἰταλίαν, διανυκτερεύει παρὰ τὸ Τουρί-

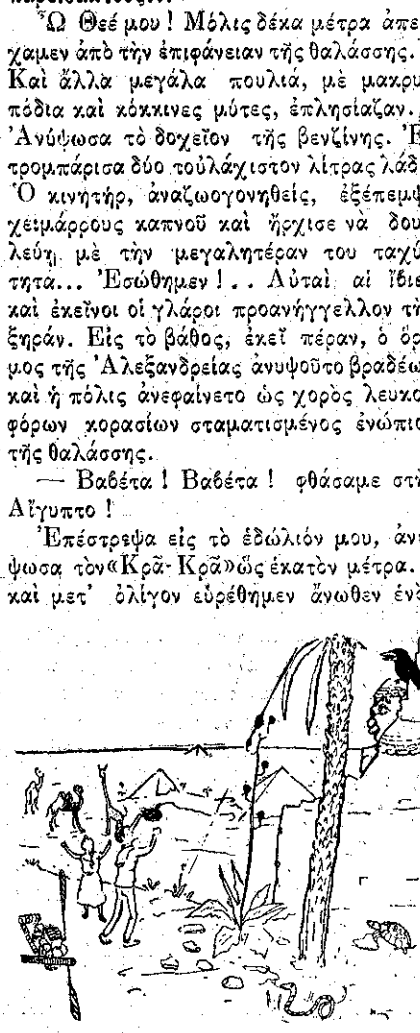
ἀποτόμος. Ἐνα πρῶγμα ὑγρὸν ἐψάσασα τὸ πρόσωπόν μου. Συγχρόνως ἤκουσα γύρω μας ὀξείας κρωγμῶς... Ἀνοῖξα τὰ μάτια... Ὁ πρωῖνός ἥλιος ἐξέχυνε τὰς χρυσοφαιδίνους τοῦ λάμπειν... Σμῆνος γλάρων μᾶς εἶχε περικυκλώσει καὶ ἐνός ἐξ αὐτῶν ἡ πτέρυξ, βρεγμένη ἀπὸ θάλασσαν, μὲ εἶχε κτυπήσῃ εἰς τὴν παρειάν. Ἡρωϊκῶς ὁ Κρά-Κρά συνήπτε ἀγῶνας ἀπεγνωσμένους. Ὁμοίως μὲ θυρωρὸν προσπαθοῦντα νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς παρεισάκτους...

Ὁ Θεέ μου! Μόλις δέκα μέτρα ἀπέχαιμεν ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης... Καὶ ἄλλα μεγάλα πουλιὰ, μὲ μακρὰ πόδια καὶ κόκκινες μύτες, ἐπιλησιάζαν... Ἀνόψασα τὸ δοχεῖον τῆς βενζίνης. Ἐτρομπάρισα δύο τοῦλάχιστον λίτρας λάδι. Ὁ κινητήρ, ἀναλωογονηθεὶς, ἐξέπεμπε χεῖμαρρους καπνοῦ καὶ ἤρχισεν νὰ δουλεύῃ μὲ τὴν μεγαλητέραν τὸν ταχύτητα... Ἐσώθημεν!... Αὐταὶ αἱ ἴδιες καὶ ἐκεῖνοι οἱ γλᾶροι προσηγγέλλον τὴν ξηράν. Εἰς τὸ βάθος, ἐκεῖ πέραν, ὁ ὄρος τῆς Ἀλεξανδρείας ἀνυψοῦτο βραδέως καὶ ἡ πόλις ἀνεφαίνετο ὡς χορὸς λευκοφύρων χορασίων σταματισμένους ἐνώπιον τῆς θαλάσσης.

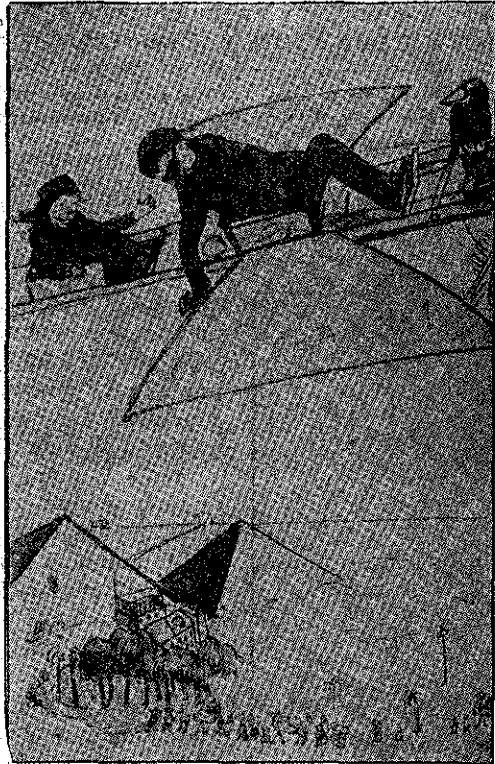
— Βαβέτα! Βαβέτα! φθάσαμε εἰς τὴν Αἴγυπτον!  
Ἐπέστρεψα εἰς τὸ ἐδώλιόν μου, ἀνύψασα τὸν «Κρά-Κρά» ὡς ἑκατὸν μέτρα... καὶ μετ' ὀλίγον εὐρέθημεν ἄνωθεν ἐνός

Ἡ ζωὴ μας ἐν τούτοις ἐξηρατο ἀπὸ τὸν κινητήρα, διότι ὁ ἄνεμος εἶχε πῆσῃ. Ἄν ἐτελείωνεν ἡ βενζίνα, ἤμεθα χαμένοι. Δὲν εἶχα τὸ θάρρος νὰ ἰδῶ πῶς ἐμεν ἀκόμη εἰς τὸ δοχεῖον... Ὁ θάλασσιος ἀήρ μὲ εἶχε ζαλίσει... Ἐανακοιμήθηκα μὲ σταυρωμένα χερσὶ, συλλογιζόμενος τὴ μαμά.

Δυσάρεστον συναίσθημα μὲ ἀφύπνησεν



αεροπλοίου των Μεσσαζερι, το όποιο προσεπάθει να εισέλθῃ εἰς τὸν λιμένα... Επαρέψαμεν ἀριστερῶς... Ὁ Νεῖλος ἠπλώθη ἐνώπιόν μας, ἐκτυλίσσων τοὺς γραφικούς του μαϊνάνδρους... Ἐπειτα εἶδαμεν τὸ Κάϊρον... τὴν ἀμυώδη ἔρημον... καὶ τὰς τρεῖς Πυραμίδας ὡς τρία γιγάντια παραπήγματα... Ἡ τοιμάσθη νὰ χεῖρισθῶ τὸ πηδάλιον ὥστε νὰ προσεγγίσω μὲν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ὁ κινητὴρ, μετὰ τρεῖς-τέσσαρας ἀφλογίστίας, ἐσταμάτησεν ἀποτόμως... Ἐτελείωσεν ἡ βενζίνα, ἀλλὰ στήνᾳ τὴν ἐγλυτώσαμεν!...



Μετ' ἄλλοι, νὰ ἐκδηλώσωμεν τὴν χαρὰν μας, ἀρχίσσαμεν νὰ χορεύωμεν ὡς ἄγριοι, φωνάζοντες:

— Ἡλιούπολις! Ἡλιούπολις!... Ὅλοι ἐδῶ κατεβαίνουν!

Μετ' ὀλίγον, αὐτοκίνητα τρέχοντα ἀθορυβῶς ἐπὶ τῆς ἄμμου ἔφθασαν πλησίον μας, καὶ ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς προπορευομένης καμήλου, ἕνας χονδρὸς κύριος μὲ κόκκινον φέσι, μᾶς ἐρώναξε:

— Καλῶς ὄρισάτε, ἐνδοξοὶ αεροπόροι!

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'**

Μετ' ἄλλοι, νὰ ἐκδηλώσωμεν τὴν χαρὰν μας, ἀρχίσσαμεν νὰ χορεύωμεν ὡς ἄγριοι, φωνάζοντες:

— Ἡλιούπολις! Ἡλιούπολις!... Ὅλοι ἐδῶ κατεβαίνουν!

Καὶ ἐν πρώτοις, δὲν εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ διαλέξῃ οὐτε τὴν ἡμέραν του, οὐτε τὴν ὥραν του, οὐτε τὸν ἀνεμὸν του. Ἐπειτα πρέπει νὰ προσέχῃ τοὺς συναγωνιστάς του καὶ τοὺς ἀγωνοδίκας νὰ μὴ χάσῃ ἀπὸ τὰ μάτια του τοὺς πύργους οἱ ὁποῖοι δεικνύουσιν τὰς ἀποστάσεις καὶ τὸ ἀερόστατον, τὸ ὁποῖον ὀρίζει τὸ ἐλάχιστον ὕψος. Πρέπει ἀκόμη νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὸν κοινόν, τὴν περιέρχειαν του, τὴν κλίσιν του πρὸς τὰς συγκινήσεις. Κατὰ βέβαια χρεωστῆ κανεὶς πρὸς τοὺς θεατὰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι περιμένουν ἀπὸ τὸ σημεῖον ἕως τὰς πέντε τὸ βράδυ! Καὶ τέλος πάντων πρέπει νὰ συμμορφώνεται πιστῶς μὲ τοὺς ὅρους τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ἀγῶνων, νὰ σέβεται τὰς διατάξεις τῆς ἐγχειρίτου ἀστυνομίας καὶ νὰ μὴ λησμονῇ τὰς διεθνεῖς. Πόσα πράγματα μαζὶ!

Μὴ νομίζετε ὅμως ὅτι παραπονοῦμαι. Εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Ἡλιούπολις ὡς δὲν ἔλαβα μέρος παρὰ ὡς ἀπλοῦς φίλος ἢ ἐρασιτέχνης. Δι' αὐτὸ καί κινῶ μία ἐφημερίδα δὲν ἐστειλῆ νὰ μοῦ πᾶρῃ συνέντευξι... Ἄλλως τε οὐτε ἡ ρεκλάμα μου ἀρέσει, οὐτε εἰμπορῶν νὰ κληθῶ ὅτι κατέρριψα κανένα ρεκλῶν ὕψους εἰς τὴν Ἡλιούπολιν. Βεβαίως ἂν ἤθελα νὰ ὑπερβῶ τὸν Ρουζιέ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔφθασε παρὰ εἰς ὕψος 255 μόνον μέτρων, δὲν θὰ ἐκοπιάζα καὶ πολὺ. Αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Ρουζιέ ἀνήλθε πολλὰκις ὑψηλότερα, ἀφίνω δὲ κατὰ μέρος τὰ ρεκλῶν τοῦ Λατάμ καὶ τοῦ Πωλάν. Ἀχ αὐτὸς ὁ Λατάμ! Ἀτυχία ποῦ τὴν εἶχε! Ἀλλὰ δὲν περιμένετε βέβαια ἀπὸ ἐμὲ νὰ σᾶς διηγήθῶ τὰ κατὰ τοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποῖους ἐξιστόρησε τόσον λεπτομερῶς ὁ κ. Φράντς - Ράιχελ. Ἄλλ' εἰς τὸ σχέδιόν, τὸ ὁποῖον θὰ δημοσιεύσω, θὰ ἰδῆτε τὴν τιμητικὴν θέσιν τῆν ὁποῖαν κατώρθωσε νὰ κρατήσῃ ὁ «Κρά-Κρά» εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Αἰγύπτου. Ἐπειδὴ κανεὶς αεροπόρος δὲν εἶχε πτάξῃ μετὰ τῶν Πυραμίδων, ἐσυμφωνήσαμεν, ἡ Βαβέτα καὶ ἐγώ, νὰ ὑπάγωμεν νὰ «θεωρήσωμεν» ἀπὸ ὕψος σαράντα μέτρων τὰ πανάρχαια αὐτὰ μνημεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τεσσαράκοντα αἰῶνες ἐθεώρησαν

τὸν στρατὸν τοῦ Ναπολέοντος (\*). Ἀπεφασίσσαμεν ἐπίσης ν' ἀκολουθήσωμεν ὀλίγον τὸν ροῦν τοῦ Νεῖλου μέχρι τῆς Μέρειδος, τοῦ Λουξὸρ, τοῦ Καρνάκ, τῶν Θηβῶν... Διὰ νὰ ταξιδεύσωμεν οὕτω μετὰ τῆς ἐρήμου τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς ἐρήμου τῆς Λυβίας, ἔπρεπε νὰ παραλάβωμεν ἀρκετὰς προμηθείας. Ἐγεμίσαμεν λοιπὸν τὰ δοχεῖα μὲ βενζίναν καὶ τὰ καλάθια μὲ κονοσέρβες, μπισκότα καὶ σαμπάνιες.

Εἰς τὰς ἑννέα εἰμεθα ἔτοιμοι. Μετ' ὀλίγον ἀρκετὰ ἰσχυρὸν ἀνατολικὸν ἀνεμὸν, ὁ Κρά-Κρά ὑψώθη ταχέως ἀνωθεν τῶν παραπηγμάτων τοῦ ἀεροδρομίου, διέσχισε τὴν Τραιανὴν Λίμνην καὶ εὐρέσθη ὑπεράνω τοῦ πεδίου, ὅπου τὴν 28 Μαρτίου 1800 δέκα χιλιάδες Γάλλοι ὑπὸ τὸν Κλέμπερ ἐνίκησαν τοὺς Μαμελοῦκος. Μόλις ἐτέταρτον τῆς ὥρας μᾶς ἐχρησάθη διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν πυραμίδα τοῦ Χέσπος. Διεγράψαμεν περὶ αὐτὴν δύο μεγάλους κύκλους. Ἡ κορυφὴ δὲν εἶνε μυτερή, ὅπως φαίνεται ὅταν τὴν κυττάξῃ κανεὶς ἀπὸ κάτω. Παρουσιάζει μίαν ἀρκετὰ βαθύαν τομήν. Φαίνεται ὅτι οἱ Καλιραὶ ἀφῆρσαν τοὺς ὑπερκειμένους λίθους τῆς πυραμίδος, διὰ νὰ κατασκευάσουν τὰ ἐν Κάϊρω ἀνάκτορά των.

Ἡ πυραμὶς τοῦ Χέσπος ἔχει ὕψος μόνον 137 μέτρων· αἱ πλευραὶ τῆς, ἐστραμμένας πρὸς τὰ τέσσαρα κύρια σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, περιβάλλουν ἕνα φερόν ὄγκον ἀπὸ 2,620,000 κυβικὰ μέτρα! Ἐπὶ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ ἀπέριγτοι ἦσαν ἀγνωστοί!...

Ποῖος ἔσπασε τὴν μύτην τῆς Σφιγγός;.. Ποῖος κατέστρεψε τὴν πυραμίδα τοῦ Μυκερίνου; Ἡθελα πολὺ νὰ τὰ μάθω ὅλ' αὐτὰ. Ὁ ἥλιος ὅμως ἔκαθε τόσον πολὺ! Ἡ Βαβέτα ἔσκαζε τυλιγμένη εἰς τὸ ἐπανωφόρι, ποῦ ἐφόρεσε τὸ πρῶν διὰ τὴν ὑγρασίαν, καὶ δὲν ἐτόλμοῦσε νὰ τὸ βγάλῃ, ἀπὸ φόβον μὴ ἀναποδογυρισθῇ τὸ μονοπλάνον. Ἐγὼ ὁ ἴδιος ἤσθανόμην τὸν ἥλιον νὰ ρεῖ ἐπάνω μου ὡς μετὰλλον ἀναλυτὸν. Ὑπὸ τοιαύτην θερμοκρασίαν ἡ βενζίνα ἐξητμίζετο, ὁ δὲ κινητὴρ, πυρακτούμενος μᾶς ἠπείλει μὲ δυστύχημα φερόν... Μετ' ἄλλοι, νὰ ἐκδηλώσωμεν τὴν χαρὰν μας, ἀρχίσσαμεν νὰ χορεύωμεν ὡς ἄγριοι, φωνάζοντες:



Καθ' ἣν στιγμὴν κατηρχόμεθα εἰς τὴν ὄσιν, ἐξώρμησεν ἐκείθεν ἀγέλη δορκάδων μὲ τεράστια πηδήματα. Ἄλλ' ἐν ἀπὸ τὰ χαριτωμένα αὐτὰ ζῶα ἔμεινε κατὰ πλῆκτον πρὸ τοῦ μυστηριώδους πτηνοῦ, τὸ ὁποῖον κατέβαινε ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Θὰ ἔλεγεσθε ὅτι τὸ μάτι τοῦ κόρακος τὴν εἶχε μαγνητίσει. Εἰς τοῦτο ἀπέδωσα τὴν ἀκίνησιν τῆς ἐκτός ἄλλιν ἂν εἶχεν ἐκλεχθῇ ἀπὸ τὰς συντροφούς τῆς δια νὰ κατευθύνῃ τὴν λύσαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἂν ἦτο ἀποφασισμένη νὰ ποθᾶνῃ αὐτὴ δια νὰ σώσῃ τὰς ἄλλας, τὸ ἐξίλαστήριον θῆμα, ἡ Ἰφιγένεια οὕτως εἶπεν τῶν δορκάδων.

Οὕτως ἢ ἄλλως, ἡμπόρεσα νὰ περιβάλλω τὸν λαίμῳ τῆς μὲ τὸ μαυδῆλι μου. Ἐστάθη νὰ τῆς τὸ δέσω. Ἄλλ' ὅταν εἰς τὸν κλοιὸν αὐτὸν προσέβησα κ' ἕνα σχοινί, ἡ δορκὰς ἀνεστάθη, ἤρχισε νὰ κουτουλάωσ γίδα καὶ μὲ μὲγάλον κόπον τὴν ἐκρατοῦσα. Ἡ Βαβέτα τότε εἶχε τὴν ἐμπνευσιν νανοῖξῃ τὸ καλάθι καὶ νὰ τῆς προσέβῃ, ἕνα μπισκότο. Ἡ δορκὰς ἐδίστασεν ὀλίγον, ἔπειτα ἔστεινε τὸ ὄραϊον ὑγρὸν ὀργῆος τῆς, ἀπλώσε τὴν ροδίην γλωσσίδα τῆς καὶ τὸ ἔφαγεν ἀπὸ τὴν παλάμην τῆς ἀδελφῆς μου. Κατ' αὐτὸν τὸν ῥέπον «ἐξημερώθη». Ἐκάθησα εἰς τὴν ῥάιν τῆς τῆν Βαβέταν, χωρὶς νάντισταθῆ. Καὶ ἀρχίσασαμ νὰ τριγυρίζωμεν εἰς τὴν ὄσιν, ὅπως αἱ γιδάμαζαι καὶ τὰ γαϊδουράκια τριγυρίζουν εἰς τὰ Ἡλύσια Πεδία τοῦ Παρισιοῦ. Ὁμολογῶ ὅτι μὲ αὐτὸ τὸ παιγνίδι ἐγὼ δὲν διεσκέδαζα ὑπερβολικὰ, ἔκαμα ὅμως τὸν ἀγωγιάτην διὰ νὰ διασκεδάζω τὴν ἀδελφὴν μου, πρῶτον διότι εἶνε πάντα εὐγενὲς νὰ περιποιηθῆ κανεὶς τὰς κοριτσάκια, καὶ ἔπειτα διότι ὄφειλα εἰς τὴν Βαβέταν μίαν μικρὰν διασκεδασίαν ἔπειτα ἀπὸ τὰς τόσας συγκινήσεις τοῦ ταξιδίου.

Ἐξάρνα, ἐκεῖ ποῦ ἐτρέχομεν ἀνάμεσα εἰς τὰ φοινικόδενδρα, ἠκούσαμεν κάτι ὀργίλα κροά-κροά. Ἡ Βαβέτα μ' ἐμάλωσε ποῦ ἐξέλασα τὸν πολυτίμον πιλότον μας. Ἐγυρίσαμεν εὐθὺς μὲ τὴν δορκάδα εἰς τὸ ἀεροπλάνον, καὶ ἤρπασαμ τὸν καλὸν μας γερο-κόρακα, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο πολὺ θυμωμένος καὶ ἐκύτταξεν ἐμπρὸς τοῦ ἀτενῶς, ὡς σκύλος οἰκοφύλαξ ὁ ὁποῖος ἐμυρίσθη κλέπτην.

Ἐκκινῶν ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τοῦ Νέου

Φαλλήρου, ἐξετελεῖ ὠραιότατος πτήσεις, ὑπεράνω θαλάσσης καὶ ξηρᾶς. ἀμιλλωμένας, κατὰ τὴν εὐκολίαν τοῦλάχιστον καὶ τὴν ἀκρίβειαν, πρὸς τὰς καλλιτέρας πτήσεις... τοῦ Κρά-Κρά. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν παρέλαβε καὶ ἕνα Ἑλληνα ἐπιβάτην, τὸν κ. Κωνστ. Μάνου, ποιητὴν, πολεμιστὴν ἄλλοτε τῆς Κρήτης καὶ σήμερον βουλευτὴν Ἀττικῆς. Ὁ τολμηρὸς αὐτὸς καὶ ἄφοβος ἄνθρωπος εἰμπορεῖ νὰ κληθῆται ὅτι εἶνε ὁ πρῶτος Ἑλληὴν ποῦ ἐπέταξε, τοῦλάχιστον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ, ἂν προτιμᾶτε, ὁ δεῦτερος μετὰ τὸν Ἰκαρον. Τὸ λέγει καὶ ὁ ἴδιος εἰς μίαν ὠραίαν ἐπιστολήν, τὴν ὁποῖαν ἐγράψεν διὰ τὰς «Ἀθῆνας». Ἴδου μερικαὶ περικοπαί:

**ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ**  
**ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΠΤΗΣΕΙΣ**



«... Εἶμαι εὐτυχής, ὅτι ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Ἰκαροῦ εἶμαι ὁ πρῶτος Ἑλληὴν ποῦ διέσχισε τὸν γαλανὸν αἰθέρα! Ἐκεῖνο ποῦ ὠνειρεύεσθε εἰς τῆς παιδικῆς μας φαντασίας τὰ πλάσματα, δὲν εἶνε πλέον ὄνειρον: ὁ ἄνθρωπος πετᾷ!»

«... Τίποτε ἄλλο εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν τὸν ὠραῖον δὲν δίδει τὸ συναίσθημα τῆς ἐλευθερίας περισσώτερον ἀπὸ τὰ πτερά. Ὁμαλά, ὀμαλά, εὐγενικὰ, διασχίζεις τὸ διάστημα, χωρὶς κλονισμοῦς, χωρὶς προστριβᾶς, χωρὶς σκόνην.»

«... Διὰ σὲ ἀνοίγουν ἐλευθεροὶ οἱ δρόμοι τῆς στερεᾶς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ το χροῦμα τοῦ πελάγους σοῦ προσμειδᾷ βαθύτερον. Εἶσαι ὁμοῖος μὲ τὰ ὠραῖότερα πλάσματα, μὲ τὰ σύννεφα, μὲ τὰ πουλιά, μὲ τὰς πεταλοῦδας.»

Εἰς αὐτὰ εἶνε συμφωνότατος βέβαια καὶ ὁ μικρὸς φίλος μας Λουκιανός, τοῦ ὁποῖου σᾶς διασκεδάζουν ὀλονεν αἱ φανταστικαὶ περιπέτειαι. Σᾶς εὐχόμεαι ὀλοφύγῃ καὶ «στὰ δικά σας»... πετάγματα, τὰ ὁποῖα, μὲ τὰς καταπληκτικὰς προόδους τῆς ἀεροπλοίας, δὲν θάργῃσιν βέβαια, καὶ

«... Διὰ σὲ ἀνοίγουν ἐλευθεροὶ οἱ δρόμοι τῆς στερεᾶς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ το χροῦμα τοῦ πελάγους σοῦ προσμειδᾷ βαθύτερον. Εἶσαι ὁμοῖος μὲ τὰ ὠραῖότερα πλάσματα, μὲ τὰ σύννεφα, μὲ τὰ πουλιά, μὲ τὰς πεταλοῦδας.»

Εἰς αὐτὰ εἶνε συμφωνότατος βέβαια καὶ ὁ μικρὸς φίλος μας Λουκιανός, τοῦ ὁποῖου σᾶς διασκεδάζουν ὀλονεν αἱ φανταστικαὶ περιπέτειαι. Σᾶς εὐχόμεαι ὀλοφύγῃ καὶ «στὰ δικά σας»... πετάγματα, τὰ ὁποῖα, μὲ τὰς καταπληκτικὰς προόδους τῆς ἀεροπλοίας, δὲν θάργῃσιν βέβαια, καὶ

«... Διὰ σὲ ἀνοίγουν ἐλευθεροὶ οἱ δρόμοι τῆς στερεᾶς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ το χροῦμα τοῦ πελάγους σοῦ προσμειδᾷ βαθύτερον. Εἶσαι ὁμοῖος μὲ τὰ ὠραῖότερα πλάσματα, μὲ τὰ σύννεφα, μὲ τὰ πουλιά, μὲ τὰς πεταλοῦδας.»

«... Διὰ σὲ ἀνοίγουν ἐλευθεροὶ οἱ δρόμοι τῆς στερεᾶς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ το χροῦμα τοῦ πελάγους σοῦ προσμειδᾷ βαθύτερον. Εἶσαι ὁμοῖος μὲ τὰ ὠραῖότερα πλάσματα, μὲ τὰ σύννεφα, μὲ τὰ πουλιά, μὲ τὰς πεταλοῦδας.»

**ΤΟ ΣΥΝΝΕΦΟ**

Ἄπλωσε τὸ σύννεφο ἴσκιον νὰ δροσίωσιν κ' ὁ ἀχνὸς του ἐβάρυνε, γιὰ νὰ ψυχάλισιν.

Τὰ βουνάκια ἰσκιάζονται, ἄλλα φωτισμένα.

Τ' ἄνθη ἀναβαρρῶνουν, ποῦμειναν κλεισμένα.

Γρήγορα τὸ σύννεφο τὰ οὐράνια τρέχει, κ' ὅπου ἀπάνω ἀπλώνεται ἀπὸ κάτω βρέχει.

**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ**

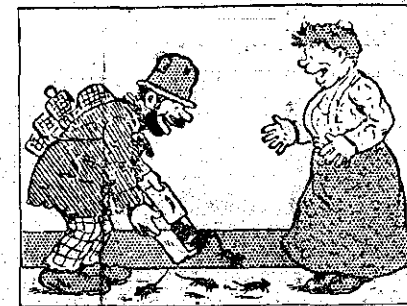


# ΝΑΙ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΧΟΜΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΝΤΙΚΟΥΣ...



— Πάρε, κυρά μου, καμμία φάκα. Είνε καλές και φτηνές. Μόνο έδωμηντα λεπτά ή μίλ. Χάρισμα!

— Ναι, άνθρωπέ μου, αλλά δεν έχομε στο σπίτι ποντικούς. Τι να σου κάμω ! . .



— Πώς ; δεν έχετε στο σπίτι ποντικούς ; Μπα ! (Έγώ να σας κάμω να έχετε !)

Και ό πωλητής τών ποντικοπαζιδών, άνοιγε άμέσως ένα κουτί, από τό όποιον όρμούν και τρυπάνουν στο σπίτι ένα σωρό ποντικοί.



\* Η κυρία γίνεται έξω φρεσών.

— Παληάνθρωπε ! τού φωνάζει, κακούργε, δολοφόνε ! . . Θα φωνάξω την άστυνομία ! Νά, πάρε έδωμηντα λεπτά και δός μου μιά φάκα ! . . Είχες δεν είχες, τό καταφέρεις ! . .

## ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

### ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ' (Συνέχεια)

**Περίληψις τών προηγουμένων :** — Ο μικρός Λουδοβίκος Κορμας κρατείται εις την φυλακήν. Τόν ήδραν εις τό ύπόγειον, όπου έγεννη ή κατά τού Ναπολέοντος άπόπειρα, και ένόμισαν ότι αυτός, όργανον τών συναμοτιών, είχεν άνάγκη τό φυτίλι τού βαρελλού με την πυριτίδα. Είς μάτην διεμαρτύροτο, λέγων ότι μετάβη εις την οικίαν διά να προλάβη τό έγκλημα και να σώση τόν Πρώτον Υπατόν. Κανείς δέν τόν έπιστεύεν. Είς την τραγικήν αυτήν θέσιν και εις την φοβερήν φυλακήν τής Κομισερζερι εύρισκόμενος, μόλις συνήλθεν όλγον, έγραψε προς την μητέρα του, την Λευκοθεαν και την κυρίαν Σάν-Ζέν.

Την τελευταίαν αυτήν ό δυστυχής Λουδοβίκος ίκέταυε να επέμνη, διά τού συζύγου της, τού στρατηγού Λεφέμπρ, ώστε να αναγνωρισθ ή άλώότης του. Η έπιστολή του, έκτενης, διηγουμένη λεπτομερώς όλην την ιστορίαν, άφου ανεγνώσθη φυσικά υπό τής Άστυνομίας, διεβίβάσθη προς την κυρίαν Σάν-Ζέν, καθ' ήν στιγμήν ή καλή νοικοκυρά, πεσμένη με τά τέσσαρα εις τό μέσον τής αιθούσης, έδειχνεν εις τόν ύπηρετήν της πώς τρίβουν και γυαλίζουν τό παρκέτον. Ήτο με μίαν άσπρήν καμιζόλαν, κόκκινη, ιδρωμένη, άνάμαλλη αλλά κατευχαριστημένη. Και ένφ ό ύπηρετής ήγωνίζετο να προσπάση από τά χέρια τής κυρίας του τάς ζούρτσας και τά πανιά, ή καλή στρατηγίνα έπέμενε να τού δείχνη τί θα πη «μαστράισιο γυάλισμα», διά τό όποιον άλλως τε ό ύπηρετής δέν είχε καμμίαν αντίρρησην, διότι, πραγματικώς, τά μέρη τού παρκέτου, τά όποια είχε περάση ή κυρία Σάν-Ζέν, έλαμπαν ως καθρέπται.

Ήναγκάσθη να διακόψη την έργασίαν της, όταν ό θαλαμηπόλος ειςήλθε, κρατών φακέλλον επί δίσκου, και ειπε : — Ένα γράμμα από την Κομισερζερι διά την πολιτίδα στρατηγίναν.

— Φέρ' το 'δώ λοιπόν, κουνενέ ! τί κάθεσαι κει σα να σε κάρφωσαν στο πάτωμα ; άνέκραξεν ή ανυπόμονος κυρία Σάν-Ζέν.

Μόλις έρριψε βλέμμα επί τής έπιστολής, άμέσως ανεγνώρισε τόν χαρακτήρα.

— Διάβολε ! ειπεν' εις από τόν κακόμοιρο τό Λουδοβίκο.

Και άποσφραγίσασα με βίαν την έπιστολήν, ήρχισε να την διαβάξη.

Ευθύς από τάς πρώτας γραμμάς, τό πρόσωπόν της εφωτίσθη και έκτύπησε με τόν γρόνθον της τό τραπέζι. Τό τρανταγμα έκαμε να πέσουν τρία - τέσσαρα φλυζάνια από πορσελάναν τών Σεβρών' αλλά ή στρατηγίνα χωρίς να δώση καμμίαν προσοχήν, άνέκραξε περιχαρής :

— Καλά τό έλεγα εγώ πώς εινε άθώο τό παιδί ! 'Α, μα δέν πρέπει να μείνη ούτε ώρα άκόμη φυλακισμένο, και να μη με 'πουν πια Κατερίνα, αν δέν τόν βγάλω από την Κομισερζερι. Έστω και αν εινε άνάγκη να υπάγω μόνη μου να ιδώ τόν Βοναπάρτη !

Άμέσως ή πρόην καντινιέρα έστρέξεν εις τό γραφείον τού συζύγου της, όπου ειςέβαλεν ως βόμβα.

Ο στρατηγός ειργάζετο με τούς άξιωματικούς του. Και πριν προσθάση να έκδηλώση την έκπληξίν του διά την άποπομον αυτήν ειςβαλήν, ή σύζυγός του τώ ειπε :

— Σήκω, σήκω, Λεφέμπρ ! Χόπ ! Άφισε τά χαρτιά σου, φόρεσε τό καπέλο σου με τό πτερό και τή [στολή σου νούμερο ένα, και έλα μαζί μου.

— Ποϋ, παρακαλώ ;

— Στο Κεραμεικό.

— Στο Κεραμεικό ; Και γιατί ;

— Να παρακαλώμε τόν Βοναπάρτη ναποφυλακίση τό μικρό Λουδοβίκο Κορμα, τό φαντάρο σου.

— Τρελλάθηκες, Κατερίνα ; αυτό τό βρωμόπαιδο, πού άπεπειράθη . . .

— Καλέ τί άπεπειράθη και κολοκό-

θια ! άνέκραξεν ή κυρία Σάν-Ζέν. Διάβασε αυτό τό γράμμα, και θά ιδής ότι τό βρωμόπαιδο πού ειπες, εινε ένας άγγελος, ό όποίος έσωσεν άπεναντίας τη ζωή έκείνου πού τόν κατηγοροϋν τώρα ότι ήθέλησε να τόν σκοτώση.

Ο Λεφέμπρ έπήρε την έπιστολήν, την εδιάβασε, την εξαναδιάβασε, εσκέφθη, και έπιτέλους ειπεν :

— Αν τά πράγματα συνέβησαν έτσι όπως τά διηγείται, διαφέρει' αλλά ποίος μάς έγγυθται ότι λέγει την αλήθειαν ;

— Έγώ ! άνέκραξεν ή κυρία Σάν-Ζέν. Τό ξεύρω, τό αισθάνομαι και είμαι βεβαία ότι ή Βοναπάρτης θά πεισθ.

Ο στρατηγός δέν συνήλιζε νάνηστιαται εις τάς έπιθυμίας τής στρατηγίνας, και μολονότι θά έπροτιμούσε να μην αναμιχθ ή εις αυτήν την ύπόθεσιν, διέταξε να ζεύσουν διά να συνοδεύση την σύζυγον του εις τό Κεραμεικόν.

Έφθασαν μετά έν τέταρτον τής ώρας και δέν ήναγκάσθησαν να περιμεινουν πολϋ εις τόν αντιθάλαμον, διότι κατ' αρχήν ό Βοναπάρτης εδέχετο τούς στρατηγούς του εις οιανδήποτε ώραν. Ειςήχθησαν λοιπόν άμέσως εις τό δωμάτιον, τό όποιον ό Πρώτος Υπατος είχε κάμη γραφείον του, παρά τό περιπτερον τού Φλόρ. Δέν ήτο πολϋ εύρύχωρον κ' εφωτίζετο από έν μόνον παράθυρον, τό όποιον εβλεπε προς τόν κήπον.

Ο Βοναπάρτης εκάθητο ένώπιον θαυμασίου γραφείου από ροδόξυλον, τό όποιον άνήκεν άλλοτε εις τόν Λουδοβίκον ΙΣ'. Και ανεγίνωσκε, με τό μολύβι εις τό χέρι, έν έγγραφον, τό όποιον άπετελείωσε, χωρίς να προσέξη εις την είσοδον τού στρατηγού και τής στρατηγίνας. Μετά τούτο έστεινε την χείρα εις τόν Λεφέμπρ, και ιδών την κυρίαν Σάν-Ζέν, την όποιαν δέν έπερίμενε βέβαια, εσηκώθη εύγενώς και με κάποιαν ειρωνείαν ήρώτησεν :

— Είς τί όφείλω, κυρία, την τιμήν τής έπισκέψέως σας ;

Η πρόην καντινιέρα, ή όποία, ως γνωστόν, δέν ήξευρε καλά τάς ώραιάς φράσεις τής εθιμοτυπίας, έπροτίμησε κατά την συνήθειάν της να έλθη κατ' ευθείαν εις τό θέμα και απήντησε :

— Πολίτα Πρώτε Υπατε, έρχομαι να σας παρακαλώ να διατάξετε άμέσως ναποφυλακισθ ήνα παιδί, τό όποιον κρατείται άδικως.

— Μπα, μπα, έκαμεν ό Βοναπάρτης έκπληκτος διά τόν άκυνήθη αυτόν τόνον' και περί τίνος πρόκειται ;

— Περί τού Λουδοβίκου Κορμα. Είνε παίς τού στρατού εις τό σύνταγμα τού συζύγου μου.

Είς τό όνομα τούτο τά χείλη τού Πρώτου Υπατου συνεσπάσθησαν ελαφρώς, αλλά, επειδή αγαπούσε πολϋ τόν Λεφέμπρ, κατέστειλε κίνημα όργής και ειπε ήρώδως :

— Δέν έπερίμενα, κυρία, να ιδώ την σύζυγον ένός τών καλλιτέρων μου φίλων να μεσιτεύη ύπερ τού μικρού κακούργου,

ό όποίος άπεπειράθη να με δολοφονήση. Είς την απάντησιν αυτήν, ή κυρία Σάν-Ζέν δέν ήμπόρεσε να κρατηθ ή. (\*)

— Μα έδώ εινε Ισα - Ισα πού δε συμφωνούμε καθόλου ! άνέκραξε.

Ο Λεφέμπρ έπατούσεν εις άναμμένα κάρβουνα. Έφροβειτο μήπως ή σύζυγός του ήθελε παραφερθ ή, κατά την συνήθειάν της, και ήγωνίζετο με νεύματα και σκουνημάτα να την ήσυχάση. Αλλά πού !

Αμα ή γλωσσίστα τής κυρίας Σάν-Ζέν έπαιρνε δρόμον, κανείς εις τόν κόσμον δέν ήτο ικανός να την σταματήση.

Απίότης, αφήφουσα τάς παρατηρήσεις τού συζύγου, αφήφουσα αυτό άκόμη τό έξώ, τό τρυπανοειδές βλέμμα τού Ναπολέοντος, ή στρατηγίνα εξηκολούθησε :

— Αν ήταν έτσι, πολίτα Πρώτε Υπατε, μάλιστα, θά είχατε δικήν αν τό παιδί αυτό ήταν κακούργος, όπως είπατε, τί διάβολο ! ποτέ δε θάρχομουν να σας

(\*) Ίδε εικόνα προηγ. φύλλου σελ. 136.

παρακαλέσω 'εγώ. Αλλά δέν εινε ! κάθε άλλο ! άπεναντίας μάλιστα !

— Πώς άπεναντίας ; ήρώτησεν ό Βοναπάρτης, τί έννοείτε ;

— Έννοώ και θέλω να 'πώ, απήντησεν ή κυρία Σάν-Ζέν, ότι όχι μόνον αυτό τό παιδί δέν ήθέλησε να σας σκοτώση, αλλά σας έσωσε και την ζωή.

— Όχι δά ! άνέκραξεν ό Πρώτος Υπατος άνορθών τό σώμα' καμμία άναφορά, καμμία κατάθεσις δέν αναφέρει τέτοιον πράγμα. Είδα όλη τη δικογραφία !

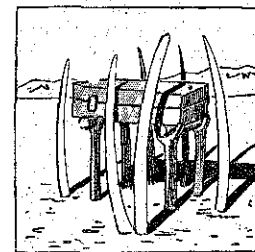
— Μα φυσικώτατα ! υπέλαβε θριαμβευτικώς ή στρατηγίνα' οι άστυνομικοί, για να σας πουλήσουν δούλεψι, σας τά έκρυψαν όλα κ' εφυλάκισαν τό δύστυχο παιδί με τή σκέψη : θά μάς βοηθήση ίσως να βρούμε τούς άλλους, τούς αληθινούς. Καταδεχθήτε, πολίτα Υπατε, να διαβάσετε αυτό τό γράμμα, και θά καταλάβετε.

(\* Έπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

## ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

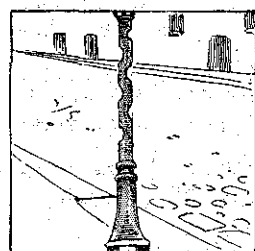
### Οι τάφοι τών Έσκιμών



Επειδή εις την χώραν τών Έσκιμών ή γή εινε παγωμένη εις μέγα βάθος, αποβαίνει δύσκολος ή άνόρηξις λάκκου.

Διά τούτο οι νεκροί εκτίθενται επάνω εις ικριώματα, κλεισμένοι έντός κιβωτίων χονδροειδών. Τό δε ικριώμα περιβάλλεται με όστά φαλαγγίς, φυτευμένα έν ειδεί κηκλιζών. Ένα τοιαύτον περιεργον υπερβόρειον τάφον παριστ ή άνωτέρω εικών.

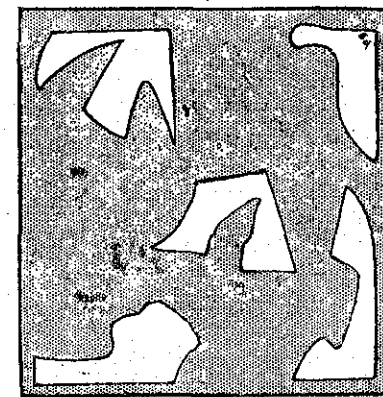
### Από την Πορτογαλικήν Έπανάστασιν



Η εικών αυτή, από φωτογραφίαν, παριστ ή ένα φανάρι τής Λισσαβώνας, παραμορφωμένον από τά σφαίρας τής Έπανάστασεως. Ως βλέπετε, οι σφαίρα τό επλήρωσαν κατά πολϋ περιεργον τρόπον, τό δε περιεργότερον εινε ότι, με όλας του τάς πληγάς, τό πολυπαθές αυτό φανάρι κατώρθωσε να μείνη όρθιον.

### Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

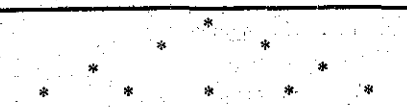
#### Α') Παίγνιον



Να κόψετε αυτά τά πέντε κομμάτια και να τά συναρμολογήσετε ούτω πώς, ώστε ναποτελεσθ ή έν τέλειον τετράγωνον. Τό τεράγωνον τούτο θά σχηματιση, εις τό μέσον του κενόν, έχον τό σχήμα κεφαλής γνωστοτάτου τετραπόδου.

#### Β') Πρόβλημα

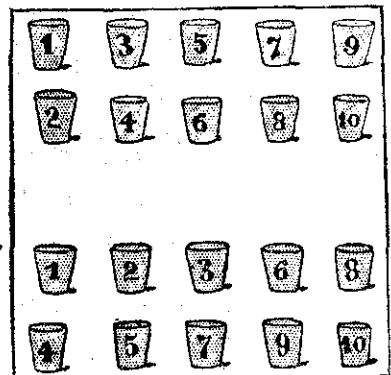
(Έστιάη υπό τού Καλού Σαμαρείτου)



Είς την θέσιν τών άστερισκων να τεθούν οι αριθμοί 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 και 0, ούτως ώστε εις εκάστην πλευράν τού τριώνου τό άθροισμα να εινε πάντοτε 20.

**Άλλοις :** Κάθε συνδρομητής, αγοραστής ή αναγνώστης τής Διαπλάσεως, από τάς Αθήνας, τάς Έπαρχίας και τό Έξωτερικόν, είμπορεί να στείλη τάς λύσεις εις τό γραφείον μας (38, όδός Εύοπίδου), συνοδεύων την άποστολήν του με μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τα όνόματα ύλων τών λυτών θά δημοσιευθούν. Αναλόγως δε τού ποσού τό όποιον θάποτελεσθ ή από τά δεκάλεπτα, θά έγγραφώμεν και πάλιν διά κλήρον μερικούς λύτας ως συνδρομητάς τής Διαπλάσεως δωρεάν, τόν πρώτον κληρωθησόμενον δι' έν έτος, τούς δε λοιπούς δι' έξαμηνίαν ή τριμηνίαν. (Εάν κληρωθ ή συνδρομητής, ή συνδρομή του θά παραταθ ή).

### Λύσεις τού Προβλήματος και τού Παίγνιου τού 16ου φυλλαδίου



α') Ίδου οι δύο τρόποι κατά τούς όποιους είμποροϋν να τοποθετηθούν τά 10 ποτήρια, κατά τούς όρους τού Προβλήματος.

β') Αί ζητούμεναι λέξεις εινε : Ίβυκος, πόλος, Θουκυδίδης, Τερψιχόρη, γρίφος.



Ιδε τον 'Οδηγον του Σελις Συνεργασιας Συνδρομητων Συνδρομη του Κεφ Β

ΑΦΑΝΗΣ ΠΟΝΟΣ

Κάτω 'στη σκοτεινή άποθήκη των άλευρων, ένα δυστυχισμένο πλάσμα γυρίζει άνησχο και προσπαθεί να βροη μέρος να φύγη. Είνε μιá γάτα που ό χονδρός υπάλληλος έκλείδωσε μέσα για τα ποντίκια. Η μεγάλη άνησυχία και τα άπελιπτικά νιαουρίσματα δείχνουν ότι τό ζώο ύποφέρει πολύ. Συλλογίζεται τα μικρά του παιδιά άφιμένα μόνα των σε μιá γωνιά του μαγειριού. Πώς θά πεινονη! Άχ! άς μπορούσε να τρέξει σιμά των να τά χορτάσει και να τά ξεσάνη, άλλα πώς; άν μπορούσε να όμιλήση, θά έλεγε εις τον άνθρωπον εκείνον ότι έχει μικρά και θά τον παρακαλούσε να μη τήν κλειδώση. Άλλά τά καιμένα τά ζώα δεν μπορούν να μιλούνη! 'Ο πόνος τής γάτας είναι μεγάλος. Άπελιπμένη τώρα φωνάζει με τήν παραπονοία της φωνή. «Σκληροί άνθρωποι! ό Θεός δεν έδωσε εις τά ζώα φωνή, άλλα έδωσε εις σάς λογικό. Και με αυτό, άν ήθέλατε, θά μπορούσατε να σκεφθήτε ότι έχουν και τά ζώα ανάγκας και ότι και αυτά δεν είναι πάντοτε έλεύθερα. 'Ο, τι δε δεν θά μπορούσαν αυτά να σας έκδηλώσουν με τή φωνή των, θά μπορούσατε σεις να τό έννοήσετε με τό λογικό σας». Άλλά ποιός τήν άκούει; ή και άν τήν άκούη, ποιός τήν έννοεί;

Βάρκα του Κανάη

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΦΙΛΟΔΩΡΗΜΑ

Μόλις κατήλθεν από τήν Άκρόπολιν ό διάσημος Άγγλος αρχαιολόγος Σερ Τζόν Πόσφστον και ιδρωμένος, κουρασμένος, πεινασμένος, εισώρησεν εις έν εστιατόριον τής οδού Άθηνάς, έρρίφθη πρό μιás τραπέζης κ' έξήτησε μιαν σούπαν. — 'Ολ-θάίτ, ειπέ τό γκαρόνι, τό όποιον έμυρίσθη γενναίον φιλοδώρημα. Έσπευσεν άμέσως κ' έντός δύο λεπτών έσεβρίριζε μετά πολλών και μεγάλων ύποκλίσεων τήν ζητηθεισάν σούπαν. 'Ο Άγγλος άνέμενεν ήσυχός τό τέλος των ύποκλίσεων και κατόπι, μετά τής μεγαλειτέρας άταραξίας, λέγει εις τό γκαρόνι: — Ντέν μπορεί έγκώ φάγκεις αυτό σούπα. — 'Ολ-θάίτ, να σας τήν άλλαξουμε, Μυλόρδε. Έφθασεν ή νέα σούπα, άλλα και πάλιν ό Άγγλος, μετά πάροδον δευτερολέπτων τινών, δηλώνει: — Ντέν μπορεί έγκώ φάγκεις ούτε αυτό σούπα. — Μα γιατί; — Ντέν μπορεί... Τό γκαρόνι ήρχισε να τά χάνη, έκάλεσε τον Διευθυντήν κ' έφραεν έκ τρίτου άλλην σούπαν. 'Ως χορδισμένος όμως φωνογράφος, ό Άγγλος επαναλαμβάνει: — Ντέν μπορεί έγκώ φάγκεις ούτε αυτό σούπα. Τό πράγμα έγινετο κομικόν, τόσον

ώστε τό μαγκόπαιδο ό Νόντας, ό όποιος άπ' έξω από τό παράθυρον παρηκολούθησεν όλην αύτήν τήν ιστορίαν, έβραλε τά γέλια και τους φέρονεξ δυνάτά: — Μα δεν του φέρονεξ κ' ένα κουτάλι του χριστιανού;! 'Ο διευθυντής έβρυχήθη, τό γκαρόνι έτασιόσθη να φέρη κουτάλι, ό Άγγλος, ως να μη συνέβη τίποτε, ήρχισε να ροφά τήν σούπαν του και... τέλος, άφου τήν έφραγεν, έπλήρωσε τό αντίτιμόν της, έσηκώθη και με μιαν βραδείαν ύποκλιον προσέφερεν εις τό γκαρόνι τό κουτάλι άντί άλλου τινος φιλοδωρήματος. 'Ο Νόντας άκόμη γέλα.

Βασίλισσα των Ζιζανίων

ΤΟ ΕΡΗΜΟΚΛΗΣΙ

Τοίχοι πεσμένοι Και σβυσμένες ή εικόνες. — Τές 'σβύσαν οι αιώνας Οι περασμένοι. — Γύρω σκοτάδι. Μισό φεγγάρι Έπίγαινε να δόξη Και τριγυρίζαν 'ξοδ ζωικήρησι Έστικα τό 'Αδη — Μόνοι προσκυνήταδες. — 'Η θάλασσα μουγκρίζει Και ό βροχιάς σφυρίζει, — Είναι οι ψαλτάδες, — Κ' εικόνες σκοτεινές, Γερμάτες με μυστήριο και χάρη, Στους τοίχους ζωγραφίζει τό φεγγάρι Με τές σκιές.

Κυματίζουσα Κνανόλευκος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΙΑΣ ΚΑΡΦΙΤΣΑΣ ΜΕ ΜΙΑΝ ΒΕΛΟΝΗΝ

Απάντησις: 'Η βελόνη προς τήν καρφίτσαν.

Ζητείς να σε συμβουλεύσω; Είναι πολύ άργά... Να σε λυπηθώ και να σε παρηγορήσω; Δεν είξέρω να λυπούμαι δια δυστυχήματα που τό επροξένησεν ή μεταιοδοξία και δεν είξέρω πώς να τά παρηγορήσω. Ζηλεύεις, λέγεις, τήν τύχην μου; Άλλοίμονο! Δεν είναι τουτό έντελώς άκριβές, διότι — ένδυμοίμαι — μου έλεγεσ συχνά τους πόθους τής νεανικής σου ήλικίας: Αί επιθυμίες σου ήταν να είσαι παντοτεινά ώραία δια να διάγης βιον τέρφειον και χαράς. Εισηκούσθησαν. Περιφρονούσες τήν εργατικήν και χρησίμον ζώην, δεν λησμονώ πόσες φορές μου διηγήσο τάς ώραίας συναναστροφάς όπου παρευρίσκεσο, χωρίς ποτέ να σκεφθής ότι μ' έκαμες ίσως να λυπηθώ δια τάς διασκεδάσεις που δεν έγνωρίζω. Δεν θά παραδέχεσο ποτέ τήν ταπεινήν τύχην μου. Ποτέ δεν ήθέλησες να με άκούσης όταν σου έλεγα ότι ή ώριαιότης είναι τόσον επήμερος όσον και επικίνδυνος, ότι ή μεταιοδοξία είναι κα-

κός σύμβουλος και ότι ή εργασία είναι εις αυτόν τον κόσμο ό αιώνιος φύλαξ τής άρετης. Δεν έδιδες σπουδιαιότητα εις τους λόγους μου, λέγουσα ότι είμαι ιδέας εσφαλμένας και περιορισμένας έννεκα τής ταπεινής μου θέσεως. Τί δύναμαι να σου είπω σήμερα; Τίποτε δυστυχώς! Τό μόνον που σου συνιστώ είναι ή ύπομονή. (Μme E. Raymond.) Έξόριστος Άρθις

ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Μικρό λουλουδι είχε φυτρώσει στα πλάγια ενός βράχου. 'Ο βράχος ήταν ύψηλός πολύ και γλυστερός. Σ' ένα του βαθούλωμα υπήρχε λιγάκι χώμα και εκεί άρχισε να ζή τό λουλουδι... 'Ηταν μικρό πολύ άκόμα και άσήμαντο, είχε δύο-τρία μόνο φυλλαράκια καταρσίνα, που έσειόντο με χάρη, άμα τά κτυπούσε ό άέρας του βουνού. Μεγάλανε τό λουλουδι κέκανε και άλλα φύλλα... Είχε πια μεγαλώσει αρκετά ώστε να βγαίνη έξω από τό βαθούλωμα. Τί όμορφα που ένυάλιζαν τάνθάκια του στον ήλιο!... 'Όταν έβρεχε, τά φυλλάκια του έξάρωναν σαν από φόβο... 'Όταν όμως έπαυε ή βροχή, επαιρνε τό λουλουδάκι ζωή και φαινόταν πύο καιαρτωτό από τές άλλες φορές. Άπαλά, άπαλά τό φυσούσε τό άποβροχήσιο άεράκι και τό λουλουδι με τά γυροίματά του έχαίρειτιζε τήν φύση... Μιά μέρα τό λουλουδι, σαν νάρωσστησε, δεν φαινόταν χαρωπό όπως άλλοτε... τά φύλλα του ήταν πεσμένα... Πέρασο καιρός και τό φτωχό λουλουδάκι έγινε άγνωριστο... τά φυλλαράκια του ήταν κατακίτρινα και κατάξερα... τό λουλουδι ξεψύχαγε... Βορηιάς έφύσηξε και άρπαξε τά ξερά του φυλλάκια και τά σκόρπισε... Ριγολέντος

ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Ηρώτησέ τις τον Γκαγιάρε ποία ήτο ή ευτυχιστέρα ήμέρα του βίου του. Όδτος, άντι ν' αναφέρη ήμέραν τιμών και θριάμβων, απήγησε μετά τόνον ειλικρινούς συγκινήσεως: — 'Η ήμέρα εκείνη κατά τήν όποιαν κατώρθωσα να εξασφαλίσω ό, τι έχρηιάζετο εις τους γονείς μου δια τά γηρατεία των. 'Ο Γκαγιάρε απέθανε πλουσιώτατος.

Φ. Χ. Μουχτόπουλος

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εις τον Κινηματογράφον, ή 'Εθνική Σημεία προς τον πατέρα της: — Τέλειωσαν, μπαμπά; — 'Όχι, παιδί μου, έχει ακόμη μιá ταινία. — 'Όχι, καλέ μπαμπά! ή καραμέλες!... \*Βιστάη υπό τής Σημείας του Άβέρωφ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 125<sup>ος</sup>

Λύσεις Πνευματικών Άσκήσεων έξ όσων θά δημοσιευθούνη εις τά φυλλάδια τής «Διαπλάσεως» των μηνών 'Απριλίον, Μαίον, 'Ιουνίου και 'Ιουλίου 1911.

Μία προσθήκη εις τους όρους

'Από σήμερα αρχίζει ό νέος 125ος Διαγωνισμός προς εύρεσιν των Λύσεων Πνευματικών Άσκήσεων.

Εις τους Διαγωνισμούς των Λύσεων δεν επιτρέπεται εις τώρα να λαμβάνουν μέρος (δωρεάν), παρά μόνον συνδρομητά και άδέλφια των, έχοντες έγκεικρίμενον ψευδώνυμον.

'Αλλ' εις τον σημερινόν Διαγωνισμόν επιτρέπεται να λάβουν μέρος, εκτός αυτών, και οι λοιποί συνδρομητά και τάδέλφια των, οι μη έχοντες ψευδώνυμον, υπό τον όρον μόνον ότι αυτοί πρέπει να συνοδεύουν κάθε των λυσάχαρτον μ' έν δεκάλεπτον γραμματόσημον.

'Όσοι επιθυμούν να διαγωνισθούνη, σφείλουν πρώτα να προμηθευθούνη από τό Γραφείον μου τον απαιτούμενον Χάρτην των Λύσεων.

Τους λοιπούς όρους του Διαγωνισμού εύρίσκετε εν έκάτῃ εις τον 'Οδηγον του Συνδρομητού (Κεφ. Δ') Βραβεία δε θάπονμηθούνη τά ώρισμένα δια τους Μεγάλους Διαγωνισμούς, τά όποια βλέπετε εις τον 'Οδηγον του Συνδρομητού (Κεφ. Σ')

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

1.—Να μεταφρασθῃ εις τήν συνήθη άπλήν γλώσσαν τής Διαπλάσεως, χωρίς γαλλισμούς, άλλα και χωρίς μεγάλην έλευθερίαν, τό κατωτέρω γαλλικόν τεμάχιον.

2.—Εις τον Διαγωνισμόν τουτον εμπορούνη να λάβουν μέρος όσοιάν μὲν βλοί όσοι έχουνη ψευδώνυμον έγκεικρίμενον δια τό 1911, οι λοιποί συνδρομητά επί πληρωμή λεπτών 10 εις γραμματόσημον και οι άγορασταί επί πληρωμή λεπτών 50.

3.—Τό προς μετάφρασιν κείμενον είναι τό εξής:

Le soleil, la chaleur

L'homme batit une maison. Avec quoi la fait-il?—Avec des pontres. Les pontres sont tirées des arbres, et c'est le soleil qui a fait grandir les arbres.

Le poêle se chauffe avec le bois. Qui a fait pousser le bois? — Le soleil.

L'homme mange du pain, des pommes de terre. Qui les a fait croitre? — Le soleil.

L'homme se nourrit de viande. Qui a nourri les animaux, les oiseaux? — L'herbe. Et l'herbe c'est le soleil qui l'a fait pousser.

L'homme construit une maison avec des pierres, des briques et de la chaux. Les briques et la chaux sont cuites au moyen du bois, et le bois c'est le soleil qui l'a fait croitre.

Tout ce qu'il faut aux hommes, tout ce qui sert directement a leurs

besoins, c'est le soleil qui le leur procure, c'est la chaleur solaire qui s'y trouve. Le pain est necessaire a tous, parce qu'il est l'oeuvre du soleil, et qu'il recèle en lui beaucoup de chaleur solaire. Le blé chauffe qui le mange.

Le bois et les pontres sont necessaires parce qu'ils recèlent la chaleur. Qui achete du bois pour l'hiver achete de la chaleur solaire, en brûlant ce bois, l'hiver, a son gré, c'est de la chaleur solaire qu'il produit dans sa maison.

(D'après Léon Tolstol.)

4.—Μεταφράσεις καθαρογραμμένα, εις χωριστόν φύλλον χάρτου, —μη περιέχον δηλαδή τίποτε άλλο εκτός τής μεταφράσεως, — με τό όνομα και τό ψευδώνυμον (άν έχη) του διαγωνιζομένου, είναι δεκτά εις τό Γραφείον μου μέχρι τής 15 Μαίον ε. ε.

—'Η καλλιτέρα μετάφρασις θά δημοσιευθῃ μαζί με τήν κρίσιν εις των φυλλαδιον του 'Ιουνίου. Βραβεία δε θάπονμηθούνη τά ώρισμένα δια τους Μικρούς Διαγωνισμούς, τά όποια βλέπετε εις τον 'Οδηγον του Συνδρομητού, Κεφ. Σ', άρθρον 3, § α', β', γ'. (φυλλάδιον 1, σελ. 8.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

'Αθήναι, 38, οδός Εδουρίδου την 29 Μαγρίου 1911

ΕΦΙΣΤΩ τήν προσοχήν σας επί του νέου όρου του σήμερα προκηρυσσόμενου Διαγωνισμού των Λύσεων. 'Ως βλέπετε και οι μη έχοντες ψευδώνυμον (συνδρομητά και άδέλφια των, όχι άγορασταί), εμπορούνη να λάβουν μέρος, πληρώνοντες 10 λεπτά δια κάθε των λυσάχαρτον, δηλαδή δια τάς λύσεις έκάστου φυλλαδίου. Άλλά πρέπει να προσέξετε και εις έν άλλο: Εις τον χάρτην των λύσεων δεν πρέπει να γράφονται παρά μόνον αι λύσεις των Πνευματικών Άσκήσεων. Αί λύσεις των εβδομαδιαίων Διαγωνισμών, καθώς και αι άπαντήσεις εις τους άλλους πρέπει να γράφονται χωριστά, επί χάρτου κοινού. Άλλως δεν λαμβάνονται ύπ όψι.

'Ηθελα, Μασκότ, να ήμπορούσα να προξενώ τήν ιδίαν χαράν εις τους τόσους που περιμένουν, άλλα δυστυχώς δεν είναι δυνατόν. 'Η σελίς τής συνεργασίας είναι περιορισμένη, και από σαράντα κάποτε κομμάτια που λαμβάνω καθ' εβδομάδα, δεν εμπορώ να δημοσιεύω παρά πάντε ή εξ. Πάντοτε δια κλήρου, άλλα τί σημαίνει; Τά άλλα μένουνη και περιμένουν... Μα διατί τόση άπελιπσία, 'Ελληνική Θεότης; 'Ηθελες λοιπόν να σου είπώ ότι εμπορείς να κατασκευάσης έν αεροπλάνον σαν του μικρού Λουκιανού; Καλά! άν επιμένης, δοκιμάσε. Πάρε μιαν άνεμόσκαλαν, μιá θμβρέλλαν, μιαν μηχανήν αυτοκινήτου κλπ. κλπ. να ιδούμε τί θα βγῃ; θά επιτύχης και συ εκ θαυμασίας συμπτώσεως τάς απαιτούμενας αναλογίας; Άλλ' αυτά τά θαύματα δεν γίνονται παρά μιαν φοράν, — και εις τά μυθιστορήματα... 'Υπόδουλε 'Ελληνα, πολύ μ' εύχαρίστησε ή επιστολή σου, ή όποία μαρτυρεί τόσην άγάπην. Μετ' όλιγον θά προκηρυχθῃ Διαγωνισμός προς σύνθεσιν Πνευμ. Άσκήσεων δια τήν Β' έξαμήνιαν του 1911 και τότε μόνον εμπορείς να μου στείλῃς τάς Άσκήσεις που έτοιμάσεις. Σού συνιστώ να διαβάσης τον όδηγον του Συν-

δρομητού εις τό 1ον φυλλάδιον. Αυτός θά σου λύση όλας σου τάς άπορίας.

'Από κανένα διαγωνισμόν δεν σε απέλεισα, Δημήτρη Πολιορκητά. Είς όλους είσαι δεκτός, άρκει να συμμορφώνεσαι με τον όδηγον του Συνδρομητού, τον όποιον σου συνιστώ να διαβάσης προσεκτικά. Τό χειρόγραφον έκείνο είναι όλόκληρον σύγγραμμα και έστάλη υπό όρους που δεν ήτο δυνατόν να γίνουνη δεκτόι.

Φίλε 'Αθ. Δ. Κ., οίοςδήποτε στέλλει λύσιν εβδομαδιαίου διαγωνισμού συνοδευσμένη με δεκάλεπτον, ειτε συνδρομητής είναι, ειτε άπλοός αναγνώστης, συμμετέχει εις τήν κλήρωσιν των λυτών.

Κι' εγώ χάρω πολύ που απεφάσισες να μου γράφης, Μικρέ 'Ηρω. Αί λύσεις σου έρχονται τακτικά και μην άνησυχής. Δια τό άλλο που μ' έρωτάς, που να ένθυμηθώ! 'Είνα και δύο λαμβάνω;

Φίλη των Δυστυχών, πολύ μου ήρεσε τό πρώτο σου γραμματάκι. Μάλιστα έκείνο που λές, ότι άν σ' έρωτούσε κανείς ποία είναι ή καλύτερη ήμέρα τής εβδομάδος και ό καλύτερος άνθρωπος του κόσμου, θ' απαντούσες: «'Εκείνη ή ήμέρα που λαμβάνω τήν Διαπλάσιν, και ό διανομέυς του ταχυδρομείου που μου τήν φέρνει». Γράφε μου!

Ώραίος έπιστολάς μου έστειλεν αύτήν τήν εβδομάδα και οι εξής: 'Απόδηγο Σούλι, 'Ελληνική Λόξα, Παμφός, 'Ισοσφείς 'Αθήναι, 'Ελληνική Ψυχή και ή Προσοκόια των Σιλάβων, που κρίμα να μην έχω τόπον, δια να δημοσιεύσω όλο της τό γράμμα!

Και αι έγκρίσεις τής σελίδος Συνεργασίας αναβάλλονται δια τό προσεχές.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Φίλεργος Χελιδών, α. (Γ. Σ.) Δικηγόρος τής Νεολαίας, γ. (Κ.Γ.) Φοίβος 'Απόλλων, α. (Θ. Σ. Δ.) Μικρούλα Τραχάλι, α. (Μ. Π. Α.) Φίλη των Δυστυχών, κ. (Ι. Μ.) Ξανθολάτης, κ. (;; ; ?.) Βράχος των Ιλλών, α. (Ν. Γ.) Φιλώταρις Σαμιά, κ. (Μ. Σ.) Κουρσάρος τής Τζιζι, γ. (Σ. Ν.) Λόρδος Βύρων, κ. (Μ. Ν.) Φωσινός, α. (Κ. Γ.) Προσοκόια των Σιλάβων, κ. (Ζ. Π.)

Ανανέωσεις ψευδωνύμων: 'Ελληνική Ψυχή, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουνη: τό Ναυτιόπουλο του Άβέρωφ (0) με Νέλικε, Σημάλιν του Άβέρωφ, Σονάταν του Διαβόλου — ή 'Ατινική Λύσις (0) με Μασκότ, Μιμόζαν, Σκόρπιους Μενεξέδες — τό 'Απόδηγο Σούλι (0) με 'Ηρωίδα του Σουλίου, 'Αθηναίαν 'Αριστοκρατίδα — ό Μικρός 'Αγορευτής, (0) με Κροκωδικήν Αύρον, Σαμακόν 'Αστέρα, Μπαρμπα Γεώργιον, Έξόριστον 'Ανθίδα — τό Σεντιμέντο 'Ελληνόπουλο (0) με Κρανήν Νίκης, 'Ελληνικήν Λόξαν, Άύρον του Έυρίπου.

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

[Δεκτά πάσα προσφορά, μέχρι και του έκταχίστου ποσού των 10 λεπτών, προς έγγραφην 'Απόρην εις τήν Διαπλάσιν. Νέαι συστάσεις άπόρων θά γίνουνη δεκτά προς δημοσιεύσιν, άμα έγγραφουνη δια των εισφορών και οι ύπολειπόμενοι 51 εκ των συστηθέντων ήδη εις προηγούμενα φύλλα.]

2ον ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

'Υπόλοιπον εκ του 1ου Δελτίου δρ. 0,45. Νέαι εισφοραί: Κυριόπουλο λεπ. 30, Νηρηίς λεπ. 30, 'Ιωαν. 'Εμμ. Κασοελάνης λεπ. 20, 'Αριανή λεπ. 10, Παρίων τής Σμύρνης λεπ. 20, 'Ελένη Κ. Σγουριζή δρ. 1, Αίματόβροντος 'Ελληνική Σημεία λεπ. 15, Πέτρ-



γος της Βενετίας, λ. 50, Μαρίνα Π. Βόλτον...

Η Διαπλάσις ασπάζεται τους φίλους της: Βασιλείον τόν Βουλγαροπόλον...

172. Πυραμίδ, Οι σταυροί φυτόν ανερπητικόν...

Table with letters O O O O H, A E A E T, N N T, O Λ, Π T

Ζητείται η ανάγνωση της επιγραφής ταύτης.

174-176. Κενυμμένα και άντεστραμμένα όνόματα πόλεων.

177. Διπλή Άκροστιχίς, Τά μέν άρχικά γράμματα των κάτωθι ζητούμενων λέξεων άποτελούν θεόν των αρχαίων...

178. Γρίφος, μω μω ως τος τος, μω μω τος τος, μω μω τος τος...

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ Ύποστηρίζει τόν Ένωτικόν Συνδυασμόν!

179. Δειξιγραφός λογοπαικτικός, Από έν το μόνο αποτελούμαι, Άράχη, μέλισσα, μάγα κολουμαι.

180. Συλλαβογρίφος, Φθόγγον μουσικόν, Με ποταμόν ένόνω, Κί άλλον ποταμόν...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΟΞΑ Ύποψηφία Δημόψηφισμάτος Συναγλιών θερμώς τούς βραβευθέντας...

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 18ου ΦΥΛΛΟΥ

- ΑΘΗΝΩΝ: Χ. Σούλης, Γ. Ν. Κομποπούλου, Γ. Ν. Σκάβης, Ε. Γ. Ζοφάνος...

- ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Πηλ. Άν. Ταγούς, ΑΝΔΡΟΥ: Π. Δ. Χρηστοπούλου, ΒΟΛΟΥ: Σ. Κυριάκου...

- ΠΕΡΑΙΑΣ: Ν. Π. Ηρώτης, Σ. Γ. Φωτοπούλου, Μ. Μανωλάκη, Σοφία Βαρέλλη...

- ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ελένη Κ. Στρουβίση, Ιωάννα Ι. Μίμηγχα, Κ. Ι. Βιτσιώτης...

- ΕΒΕΤΕΡ (Άργίλια): Άστρον. Ήπειρινόν, ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Γ. Ν. Τζοβενής...

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ Τών εδρώντων όδόν την λύσην τά όνόματα ενίθησαν εις την Κληρολίδα...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ Συνιστάμενον υπό του Ύπουργείου της Παιδείας...

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΛΗΡΩΤΕΑ Έσωτερικού: Έξωτερικού: Ετήσια... Εξαμηνος... Τριμηνος...

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1876 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20. Διά των Πρακτόρων, Έσωτερ. λ. 10. Έξωτερ. λ. 16.

Περίοδος Β' - Τόμος 18ος

Έν Αθήναις, 9 Απριλίου 1911

Έτος 33ον - Αριθ. 19

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' (Συνέχεια) Περίληψις των προηγουμένων: Ο μικρός Λουδοβίκος Κορμάς, φυλακισμένος ως εχθόμενος εις την εναντίον του Πρώτου Ύπατου συνομοσίαν...

Κατόπιν η συνομοσία περί τών άγκυζόντων κυριακών, προσέλαβεν ειδικότερον χαρακτήρα...

Ο Λεφέμπρ ώρίλησεν όλίγον, διότι, με όλην την φιλίαν, την οποίαν τώ έδειχνε πάντοτε ο Ναπολέων...



Μάλιστα: Έδω-πάνω, ετό μπράζον, έδω-κάτω, ετό μπουκάλα...

Εισήλθεν ένας ύπασπιστής, ο όποιος τού ώρίλησε σιγά-σιγά ο Βοναπάρτης έκαστους...

Μπορσιέν, ειπε προς τόν γραμματέα του, ο όποιος έσπευσε να είεξέλθη...

Έκπληκτος, σατισμένος ο μικρός εύρέθη άπέναντι τού Πρώτου Ύπατου...

Αιτία! Έκαμα ετό Βερντέν, κρήθη: Δέν είναι παιδί!

Τι έλαμνες, παι τού στρατού, την έσπεράν της 24 εις την όδον Σαιν-Νικαίν;

Καί στραφεις προς τόν στρατηγόν: Δέν μου διηγήθήτε ποτέ αυτό το περιστάσιον, Λεφέμπρ.

Το παιδιόν τότε τό απεφάσισε. Διηγήθη όλας τάς λεπτομερείας της τρομερός έκείνης έσπερας...